

mølses for Kvægavlsforeninger i Almindelighed, idet det paalægges disse at have under Kontrol mindst $\frac{2}{3}$ af Antallet af Medlemmernes Kør. Svineavlsforeninger kunne fremtidig heller ikke faa Statstilskud, og som alt nævnt gaar Faareavl en ud som særlig Konto. Paa Kontoen for Kvægavlsforeninger med særlige Udviklingsbetingelser spares reelt 14,000 Kr. og dertil formelt 6,000 Kr., idet der hidtil kun har været brugt indtil 14,000 Kr. Paa Svineavlsforeninger spares 16,000 Kr., idet Tilskuddet til dem helt inddrages, og paa Svineavlscentre spares, som alt bemærket ved Omtalen af selve Kontoen, 15,000 Kr. Ved at Faareavl en gaar ud som selvstændig Post, spares 5,000 Kr. Det giver i alt 285,000 Kr., hvortil komme 6,000 Kr. til Kvægavlsforeninger med særlige Udviklingsbetingelser, som ikke have været brugte hidtil, og til Konkurrencer mellem hele Kvæghold 10,000 Kr., som heller ikke have været brugte hidtil, og endelig til andre Foranstaltninger 10,000 Kr., idet Summen er bragt ned fra 40,000 Kr. til 30,000 Kr. Det bliver tilsammen 26,000 Kr., og med de 285,000 Kr. bliver det 311,000 Kr. Endelig skal jeg gentage, at paa Hesteavlsforeningskontoen vil der i Løbet af 4 Aar komme en yderligere Besparelse. Dette er Resultatet af Arbejdet med Forberedelsen af dette Lovforslag. Jeg har forud rettet Henvendelse til De samvirkende danske Landboforeninger, som have udtalt sig paa den derved givne Anledning, ligesom Sagen ogsaa har været forelagt Statsdyrskuekommissionen og har været behandlet paa et Konsulentmøde. Af hvad der derigennem er kommet frem, har jeg benyttet det, som jeg har fundet svarende til Formålet baade i Henseende til, at Loven skulde virke fyldestgørende, og til, at der kunde indvindes de Besparelser, som Tiden og Forholdene kræve. Jeg anbefaler nu Lovforslaget til Tingets Velvillie og forholdsvist hurtige Fremme.

Det næste Lovforslag, jeg skal have den Ære at fremsætte for det høje Ting, er Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 20 af 5. Februar 1904 om Foranstaltninger til Bekæmpelse af Tuberkulose hos Hornkvæg og Svin. Det gaar i al Korthed i § 1 ud paa, at det Beløb af 100,000 Kr., der har været stillet til Raadighed til Uddeling til Kreaturejere, som ville benytte Tuberkulin som diagnostisk Middel, nedsættes til 30,000 Kr. Der sker ikke derved nogen Realitetsforandring i de bestaaende Forhold. Sagen er nemlig den, at der i en Aarrække ikke har været brugt over 27,000 Kr. Det fremgaar af

den vedføjede Tabel, at det forbrugte Beløb som Regel har været under 25,000 Kr. Jeg kan hurtigt nævne Tallene. I 1906—07 blev der brugt mellem 23,000 og 24,000 Kr., i 1907—08 19—20,000 Kr., i 1908—09 ca. 25,000 Kr., 1909—10 27,000 Kr. og 1910—11, det sidste Aar, hvorfor der foreligger Regnskab, 24,300 Kr. Naar altsaa Beløbet i Lovforslaget fastsættes til 30,000 Kr., er det rigeligt i Henhold til de Erfaringer, der ere indvundne med Hensyn til det faktiske Forbrug. Naar jeg har fundet det rigtigt at fremkomme med dette Lovforslag, er det sket i Samklang med de Bestræbelser, der i øvrigt ere fremme indenfor vor Statshusholdning for at faa Budget og Regnskab til at stemme overens; dette gaar altsaa Bestemmelsen i § 1 ud paa.

§ 2 gaar ud paa, at de Udgifter, som Statskassen hidtil har affholdt og i Øjeblikket affholder til Tuberkulinprøver paa Kvæg, der indføres her til Landet, fremtidig affholdes af Importørerne. Der ses ikke at være nogen særlig Grund til fortsat at lade Statskassen bære disse Udgifter. Det drejer sig ikke om store Summer; men der medgaar dog 2,600 Kr. alene til Dyrlæggehonorar; og naar dertil kommer Udgifter til Tuberkulin og til Mærkningsrekvisitter, bliver det dog en ikke ganske lille Sum. Som sagt, jeg finder ikke, der er paatrængende Anledning til vedblivende at lade Statskassen bære disse Udgifter, og foreslaar derfor, at de fremtidig udredes af Importørerne.

Af Hensyn til, at det kunde være ønskeligt, at Resultatet navnlig af § 1 kunde sætte sit Mærke paa Finanslovsforslaget, inden det kommer til tredje Behandling her, vilde jeg meget henstille til det høje Ting at fremme dette Lovforslag hurtigt; det er jo let overskueligt og kræver sikkert ikke Udvalgsbehandling. Jeg skal dermed i al Almindelighed anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie og hurtige Fremme.

Finansministeren (N. Neergaard):

Jeg har den Ære for det høje Ting at fremlægge Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finansaaret fra 1. April 1911 til 31. Marts 1912. Lovforslaget udviser et Tillæg til de budgetterede Indtægter af 70,270,813 Kr. 16 Øre og en Indtægtsafgang og en Udgiftsforøgelse af tilsammen 61,955,840 Kr. 73 Øre. Saavel Indtægts- som Udgiftsforøgelsen skyldes, som det ogsaa kan ses af de meget store Tal, aldeles overvejende de midlertidige Laan. Af Indtægtsforøgelsernes ca. 70 $\frac{1}{4}$ Mill. Kr.